

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 20S/164/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015200867
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Čanádyová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5015200867.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: LUSE, s. r. o., so sídlom Riazanska č. 681/48, Bratislava, IČO: 47 318 091, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Vician, so sídlom F. XX/A, XXX XX W., proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská č. 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. SK/0110/99/2015 zo dňa 30.07.2015, takto jednomyselne

rozhodol:

Krajský súd rozhodnutie žalovaného č. SK/0110/99/2015 zo dňa 30.07.2015 aplikácii § 250j ods. 2 písm. a), d) O.s.p. a v e c v r a c i a žalovanému z r u š u j e pri na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 70,- Eur z titulu súdneho poplatku a vo výške 167,71 Eur z titulu trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Ján Vician, so sídlom F. XX/A, XXX XX W., do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 07.09.2015 sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0110/99/2015 zo dňa 30.07.2015 (ďalej len napadnuté rozhodnutie, rozhodnutie žalovaného, rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline (ďalej len prvostupňový správny orgán, prvostupňový orgán) č. K/0259/05/2013 zo dňa 1.12.2014 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým prvostupňový orgán uložil žalobcovi podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov pokutu vo výške 1.000 € za marenie výkonu kontroly, ktorá mala byť vykonaná 18.08.2014 a v náhradnom termíne 25.08.2014 pre nedostavenie sa žalobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu pred správny orgán dňa 18.08.2014 alebo v náhradnom termíne 25.08.2014 na základe predvolania, ktoré žalobca prevzal 31.07.2014, keď vykonanie kontroly bolo nevyhnutné za účelom prešetrenia podnetu spotrebiteľa P-552/2014, čím došlo k mareniu výkonu kontroly podľa § 9 ods. 2 Zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa z dôvodu neposkytnutia správneho orgánu požadovanej súčinnosti, keď správneho orgánu boli poskytnuté len podklady, žiadané v predvolaní, no nebola zabezpečená osobná účasť účastníka konania počas výkonu kontroly alebo účasť jeho splnomocneného zástupcu.

Žalovaný sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci prvostupňovým orgánom, keď prvostupňový správny orgán neakceptoval tvrdenie žalobcu, že vyžadovaná osobná účasť štatutára žalobcu, ktorý je v riadnom pracovnom pomere v inej spoločnosti s miestom bydliska vzdialenom 92 km od sídla správneho orgánu, nie je naplnením zásady hospodárnosti. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že nedostavením sa štatutárneho zástupcu žalobcu pred správny orgán, na základe oznámenia

objektívnych dôvodov nedostavenia sa, aj napriek upozorneniu správneho orgánu, že to bude považovať za marenie i sťaženie výkonu kontroly, bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia, sa nemôže považovať za marenie, rušenie, či sťaženie výkonu kontroly zo strany účastníka konania. Prvostupňový správny orgán konštatoval, že zaslanie dokladov uvedených v predvolaní preukazuje dobrú vôľu účastníka konania, voči správne mu orgánu, nepreukazuje však poskytnutie dostatočnej súčinnosti žiadanej Slovenskou obchodnou inšpekciou vzhľadom na jej kompetenciu požadovať ústne vysvetlenie a od kontrolovanej osoby, ktoré nie je správny orgán povinný dopredu ozrejmovať, nakoľko môžu vyplynúť z konkrétnej situácie a v tomto ohľade je irelevantné, či je konateľ žalobcu súčasne aj zamestnancom inej firmy alebo nie.

Žalovaný poukázal na § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 128/2002 Z.z., podľa ktorého je inšpektor oprávnený požadovať od kontrolovaných osôb potrebné doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia. Konštatoval, že čo sa týka námietky žalobcu v súvislosti s povinnosťou určenia splnomocneného zástupcu, poukázal na § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka, stotožnil sa s názorom, že ide o právo právnickej osoby a nie povinnosť ustanoviť si zástupcu, že je potrebné upozorniť na to, že vzhľadom na oprávnenie správneho orgánu vyžadovať od kontrolovaných osôb aj ústne vysvetlenia, je ustanovenie tohto zástupcu nutné, pokiaľ sa štatutárny orgán účastníka konania nemôže zúčastniť kontroly. Zo strany prvostupňového orgánu išlo o podporný argument, ktorým sa správny orgán snažil poukázať, že pri prešetrovaní spotrebiteľského podnetu je nevyhnutná účasť kontrolovanej osoby, ktorá vysvetlí prípadné pochybnosti, nezrovnalosti a ozrejmi skutočnosti týkajúce sa prešetrovaného podnetu. Účasť podnikateľského subjektu je potrebná aj z dôvodu zabezpečenia objektívnosti vykonaných zistení a rýchlosti kontroly. Dodal, že v prípade, ak by kontrolovaná osoba nebola predvolaná, podnikateľský subjekt by na druhej strane mohol spochybniť objektivitu vykonávanej kontroly a namietal, že by boli porušené jeho zákonné práva, zúčastniť sa vykonanej kontroly, aktívne spolupracovať a vyjadriť sa k zisteniam správneho orgánu.

K námietke žalobcu, že upozornenie správneho orgánu uvedené vo výzvach zo 17.07.2014 nie je zákonným podkladom pre uloženie pokuty, uviedol, že upozornenie sa nachádza v znení „V prípade, že sa štatutárny orgán alebo splnomocnený zástupca na základe plnej moci nedostaví na správny orgán alebo nepredložia všetky požadované doklady, bude sa toto konanie považovať za marenie, prípadne sťaženie výkonu dozoru podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov“, a je, podľa názoru odvolacieho orgánu, relevantným podkladom pre začatie správneho konania za marenie výkonu kontroly. K tvrdeniu žalobcu, že by musel na základe predvolania dvakrát cestovať 92 km do sídla správneho orgánu a dvakrát čerpať dovolenku, uviedol, že pokiaľ prevzal konateľ funkciu konateľa spoločnosti, musí si byť vedomý, že s výkonom funkcie sú spojené aj povinnosti, ktoré vyplývajú zo zákonov. Žalovaný poukázal aj na predchádzajúcu komunikáciu so žalobcom, keď dňa 02.07.2014 chcel vykonať kontrolu u žalobcu na adrese sídla tejto obchodnej spoločnosti, so zameraním na prešetrenie podnetu č. 552/2014, ktorá nebola vykonaná, nakoľko na uvedenej adrese sa nachádza len poštová schránka. Dňa 07.02.2013 chcel vykonať kontrolu u subjektu Ing. Anton Albrecht ANTONI, s. r. o. (ktorý 30.06.2013 ukončil svoju podnikateľskú činnosť), za účelom prešetrovania ďalšieho podnetu spotrebiteľa na adrese Q. XXXX, D. P. (v roku 2013 to bola adresa miesta podnikania fyzickej osoby, a teraz je to adresa bydliska konateľa spoločnosti ANTONI, s. r. o.) a aby kontrolovaná osoba nemusela vynaložiť finančné prostriedky na cestovanie do Žiliny, no kontrolovaná osoba sa na danej adrese v čase kontroly nenachádzala a len doručila správne mu orgánu list, v ktorom uviedla, že zaslala doklady uvádzané v oznámení o vykonaní kontroly. Žalovaný konštatoval, že správny orgán v predchádzajúcich obdobiach inicioval vykonanie kontroly za účelom prešetrovania podnetu spotrebiteľa priamo v Liptovskom Mikuláši, ale kontrolovaná osoba sa tejto kontroly nezúčastnila, len zaslala doklady s ospravedlnením, že okrem vykonávania podnikateľskej činnosti je zamestnancom aj v riadnom pracovnom pomere. Žalovaný má za to, že žalobca na jednej strane neumožňuje výkon kontroly v Liptovskom Mikuláši a zároveň sa ani nedostavuje pred prvostupňový správny orgán, keď prvoradou povinnosťou žalobcu je spolupracovať s orgánom dozoru a poskytnúť mu potrebnú súčinnosť.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že upozornenie správnym orgánom vo výzve zo 17.07.2014, že nedostavenie sa konateľa spoločnosti alebo jeho splnomocneného zástupcu sa bude považovať za marenie výkonu kontroly, nie je zákonným podkladom pre uloženie pokuty, žalovaný konštatoval, že nerešpektovanie oprávnenia prvostupňového orgánu požadovať aj ústne vysvetlenia, zakladá právny titul pre uloženie pokuty, za marenie výkonu kontroly, keď navyše existenciu pracovného pomeru štatutára a žalobcu

nemožno považovať za náležité odôvodnenie jeho neúčasti pred prvostupňovým správny orgánom, najmä keď bolo možné, aby si žalobca ustanovil zástupcu v konaní.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že inšpekčný záznam z kontroly z 02.12.2014, ako aj dodatok z 29.12.2014, bol zaslaný žalobcovi, konštatoval, že tento postup bol zvolený z dôvodu, aby čo najrýchlejšie prešetril spotrebiteľský podnet, keď predmetný postup spomaľuje výkon kontroly a znemožňuje poskytnutie správny orgán odpovedať na otázky týkajúce sa konkrétnej situácie, počas výkonu kontroly. Skutočnosť, že bol následne spísaný inšpekčný záznam bez prítomnosti účastníka konania, nie je liberačným dôvodom a účastníka konania nezbavuje zodpovednosti za porušenie zákona č. 128/2002 Z.z.. Žalovaný pri určovaní výšky pokuty zohľadnil jej kritéria pre uloženie, čas trvania protiprávneho konania až do súčasnosti, preto považuje za relevantné, nakoľko konateľ žalobcu po termínoch stanovených v predvolaní, ak by sa dostavil pred správny orgán a osobne poskytol aj ústne vysvetlenie, malo by to vplyv na uvedený nedostatok. Odvolací orgán považoval uloženie výšku pokuty, ktorá môže byť v rozmedzí do 1.695,69 € uložená aj opakovaním, za primeranú.

Proti rozhodnutiu žalovaného podal riadne a včas žalobu žalobca. Žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobné body formuloval v časti IV. žaloby. Tvrdil, že žalobca považuje výrok správny orgán, v ktorom kvalifikoval nedostavenie sa štatutárneho orgánu žalobcu alebo jeho zástupcu pred správny orgán za účelom prešetrovania podnetu spotrebiteľa, za právne irelevantné. Na predvolanie prvostupňového správny orgán zo dňa 17.07.2014, ktoré mu bolo doručené 31.07.2014, reagoval dňa 13.08.2014 mailom a následne listom s rovnakým obsahom doručeným na správny orgán 15.08.2014, a to zaslaním požadovaných dokladov. Súčasne správny orgán oznámil, že je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere v inej spoločnosti, predložil o tom doklad a uviedol, že je pre neho problematické sa osobne dostaviť do Žiliny na prvostupňový správny orgán. Súčasne požiadal správny orgán, aby sa šetrenie podnetu uskutočnilo prostredníctvom mailovej komunikácie, resp. písomnou formou s poukazom na § 4 ods. 3b a § 5 ods. 5 písm. c) Zákona o štátnej kontrole, v zmysle ktorých ustanovení zákon striktné nestanovuje kontrolovanej osobe povinnosť dostaviť sa osobne na úrad (inšpektorát), za účelom vykonania kontroly a nevylučuje vykonanie kontroly, resp. možnosť predloženia písomných podkladov potrebných k vykonaniu kontroly, prostredníctvom elektronickej alebo písomnej komunikácie. Žalobca sa súčasne zaviazal, že v prípade akýchkoľvek požiadaviek na podanie vysvetlenia, predloženie doplňujúcich podkladov, bude maximálne súčinný, za tým účelom poskytol aj kontaktné údaje. Reagoval na predvolanie, zaslal požadované doklady, ospravedlnil svoju neprítomnosť, požiadal o mailovú alebo poštovú komunikáciu, ktorú nevylučuje Zákon o štátnej kontrole, čím splnil jednu z podmienok predvolania pod hrozbou sankcie za marenie výkonu kontroly dostaviť sa na správny orgán alebo predložiť požadované doklady. Tvrdil, že z koncipovania predvolania správny orgán vyplýva, že sankciu za marenie výkonu správny orgán uplatní buď v prípade, ak sa žalobca nedostaví na správny orgán, alebo v prípade, že nepredložil požadované doklady. Keďže žalobca doklady predložil, ani v zmysle upozornenia v predvolaní samotné nedostavenie sa pred správny orgán nie je relevantným spôsobom pre uloženie pokuty za marenie výkonu kontroly.

Nedostavenie sa štatutára žalobcu na správny orgán, na základe predvolania, bez toho, aby v predvolaní správny orgán uviedol dôvod predvolania a súčasne právne relevantným spôsobom zdôvodnil potrebu osobnej účasti žalobcu, resp. jeho zástupcu, požaduje žalobca za účelové uplatnenie zákonného práva správny orgán v zmysle § 4 ods. 3 písm. b) a § 5 ods. 5 písm. c) Zákona o štátnej kontrole, a javí známky postupu správny orgán, ktorý nemá oporu v Zákone o štátnej kontrole.

Skutočnosť, že dôvodom predvolania, za účelom kontroly, je prešetrovanie podnetu spotrebiteľa predvolanie neobsahuje, o dôvode predvolania sa žalobca dozvedel až z oznámenia o začatí správny orgán o uložení poriadkovej pokuty zo dňa 29.09.2014, ktoré mu bolo doručené 14.10.2014. Poukázal na § 9 ods. 2 Zákona o štátnej kontrole a tvrdil, že zákonodarca v tomto ustanovení má na mysli vedomé ignorovanie kontrolného orgán, prípadne nepredloženie požadovaných podkladov, či zatajovanie skutočností rozhodujúcich pre výkon kontroly, čo však z podkladov veci nie je prípad žalobcu. Samotné nedostavenie sa štatutárneho orgánu žalobcu na základe predvolania, ktoré žalobca odôvodnil, nezakladá právny titul pre uloženie poriadkovej pokuty za marenie výkonu kontroly. V tomto kontexte vyznieva rozporuplne aj konštatovanie správny orgán, že pokutu ukladá za marenie výkonu kontroly z dôvodu nedostatočnej súčinnosti žalobcu, nakoľko boli správny orgán

predložené len požadované doklady, no nebola zabezpečená osobná účasť štatutárneho orgánu alebo jeho splnomocneného zástupcu.

Skutočnosť, že osobná účasť žalobcu, resp. štatutárneho orgánu na správnom orgáne na základe predvolania, v súvislosti s výkonom kontroly nebola nutná, potvrdzuje aj obsah šetreného podnetu. Podnet spotrebiteľa bol zameraný na preverenie plnenia povinností podľa zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru na základe zmluvy uzatváranej na diaľku a zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov v platnom znení, týkajúci sa predaja výrobkov prostredníctvom webstránky www.zdravsia-cigareta.sk. Správny orgán už v čase zasielania predvolania žalobcovi mal k dispozícii dostatočné podklady pre šetrenie uvedeného podnetu, z hľadiska dodržiavania uvedených zákonov, uvedenej internetovej stránky, čo vyplýva aj zo strany 49 spisu, ktorý preukazuje, že správny orgán si vytlačil 19.06.2014 podmienky internetového predaja z uvedenej webstránky žalobcu a následne z podkladov zaslaných žalobcom mohol vyhodnotiť splnenie alebo nespĺnenie zákonných podmienok predaja výrobkov, prostredníctvom uvedenej webstránky, aj bez potreby osobnej prítomnosti štatutárneho orgánu žalobcu na správnom orgáne.

Tento záver odôvodňuje aj skutočnosť, že správny orgán listom 5951/2014 zo dňa 05.12.2014 bez akýchkoľvek problémov zaslal poštou žalobcovi spracovaný inšpekčný záznam z kontroly z 02.12.2014 a listom č. 6297/2014 z 18.12.2014, dodatok k inšpekčnému záznamu v tej istej veci (prešetrenie podnetu č. P-522/2014), opäť len v réžii správneho orgánu a opäť len na vyjadrenie a podpis, čo len potvrdzuje záver žalobcu, že osobná účasť jeho štatutárneho zástupcu pred správnym orgánom by sa opäť zúžila len na jeho vyjadrenie a podpis inšpekčného záznamu spracovaného správnym orgánom. Podľa žalobcu, je krajne nepresvedčivé tvrdenie žalovaného, že inšpekčný záznam z 02.12.2014 s dodatkom zo dňa 18.12.2014 bol žalobcovi zaslaný z dôvodu čo najrýchlejšieho prešetrenia spotrebiteľského podnetu. Pokiaľ správny orgán mal záujem o čo najrýchlejšie prešetrenie podnetu, tak ako tvrdí, inšpekčný záznam by zaslal poštou, následne potom, ako žalobca požiadal o šetrenie bez jeho osobnej prítomnosti. Miesto toho správny orgán zaslal listom z 13.09.2014, v tej istej veci ďalšie predvolanie na deň 13.10. 2014 resp. 20.10. 2014 s požiadavkou osobnej účasti zástupcu žalobcu. Žalobca za neopodstatnené považuje tvrdenie žalovaného v dôvodoch rozhodnutia, že osobná účasť žalobcu bola potrebná z dôvodu zabezpečenia objektívnosti vykonaných zistení a ak by žalobca nebol predvolaný, mohol by spochybniť objektivitu vykonávanej kontroly a namietať, že boli porušené jeho zákonné práva zúčastniť sa vykonanej kontroly, aktívne spolupracovať a vyjadriť sa k zisteniam kontroly.

Žalobca má za to, že pokiaľ vysvetlil svoju neúčasť pri kontrole na správnom orgáne, sám sa zbavil možnosti byť osobne prítomný pri kontrole, preto je otázne, na základe čoho by spochybnil objektivitu vykonanej kontroly a ako by zdôvodnil porušenie svojich práv zúčastniť sa na kontrole.

Žalobca namieta aj odôvodnenie výšky pokuty, keď § 9 ods. 5 Zákon o štátnej kontrole vyžaduje pri určení výšky pokuty prihliadnuť na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, pričom správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty zohľadniť všetky štyri zákonom vymedzené pojmové znaky protiprávneho konania, čo však nesplnil. Podľa žalobcu správny orgán vôbec neodôvodnil závažnosť protiprávneho konania, ktoré bolo dôvodom uloženej poriadkovej pokuty, ani spôsob protiprávneho konania, ani jeho následky. Obmedzil sa len na opis zákonom vymedzených pojmových znakov protiprávneho konania, bez ich náležitého odôvodnenia s dôrazom na vymedzenie času trvania protiprávneho konania od 18.08.2014, resp. 25.08.2014 až do súčasnosti. Takéto vymedzenie času trvania protiprávneho konania je irelevantné, vzhľadom na vymedzenie času protiprávneho konania o výroku rozhodnutia - marenie výkonu kontroly nedostavením sa na základe predvolania na správny orgán 18.08.2014, resp. 25.08.2014. Už len z tohto hľadiska je výrok o sankcii vo vzťahu k vymedzeniu času protiprávneho konania v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu (od 18.08.2014, resp. 25.08.2014 až po súčasnosť), nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Žalovaný sa v podstate stotožnil so závermi prvostupňového správneho orgánu, keď konštatoval, že nebol zistený dôvod na zmenu zrušenie napadnutého rozhodnutia a tvrdil, že žalobca neuviedol skutočnosti, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky, námietky považuje za neopodstatnené a skutkový stav za spoľahlivo preukázaný. Pokiaľ ide o odôvodnenie výšky pokuty, konštatoval, že pri určení výšky pokuty zohľadnil nedostavenie sa žalobcu na základe predvolania od 18.08.2014, resp. od 25.08.2014 po súčasnosť. Ďalej uviedol, že pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že konaním žalobcu nebolo umožnené dozorujúcemu orgánu prekontrolovať dodržiavanie zákonnosti stanovených povinností, a tým naplniť samotný význam a účel kontrolnej činnosti inšpekcie.

Podľa žalobcu žalovaný sa vôbec nezaoberal a nevysporiadal presvedčivým spôsobom s otázkou opodstatnenosti uloženia poriadkovej pokuty za marenie výkonu kontroly z dôvodu nedostatočnej súčinnosti žalobcu so správnym orgánom, nedostavením sa žalobcu pred správny orgán, na základe predvolania, s ohľadom na charakter šetreného podnetu.

Nevysporiadal sa s otázkou rozdielneho vymedzenia času trvania protiprávneho konania, vo výroku rozhodnutia správneho orgánu, sám si osvojil v rozhodnutí zmätočné vymedzenie času protiprávneho konania správnym orgánom a nevysporiadal sa s otázkou chýbajúceho odôvodnenia výšky uloženej pokuty v súlade s požiadavkou § 9 ods. 5 Zákona o štátnej kontrole. Vôbec neodôvodnil závažnosť protiprávneho konania, ktoré bolo dôvodom uloženia pokuty, ani spôsob protiprávneho konania, rovnako ani jeho následky, v podstate len zdôraznil časové vymedzenie trvania protiprávneho konania, aj to zmätočne, rovnako ako prvostupňový správny orgán vo výroku a v odôvodnení. Navyiac, podľa žalobcu, vo výroku žalovaný nevymedzil skutok tak, aby nebol zameniteľný s iným skutkom a neuviedol, z akého dôvodu bola žalobcovi uložená pokuta za marenie výkonu kontroly.

Pokiaľ ide o stanovenie pokuty, s ohľadom na jej odôvodnenie správnym orgánom aj žalovaným, z hľadiska jej výšky a času, cca rok, od správnym orgánom zisteného protiprávneho konania, podľa žalobcu má čisto represívny charakter bez akéhokoľvek výchovného účinku.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 22.12.2015. Žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zotrval na skutkových a právnych dôvodoch, ktoré uviedol v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ako aj poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozhodnutie č. 8Sžo/88/2008, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu v konaní 3Sžo/33/2014 zo dňa 29.04.2015, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Sžo/33/2014 a neakceptoval žalobné body, ktoré poukazovali na zmätočnosť výrokovej časti napadnutého rozhodnutia a dôvodov pre uloženie pokuty, ako aj nedostatočného zdôvodnenia uloženej sankcie.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného na nariadenom pojednávaní dňa 21.06.2016 a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pri aplikácii § 250j os. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. účinného k 31.12.2014 Slovenská obchodná inšpekcia je pri kontrole oprávnená

- a) vydávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov,
- b) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné informácie a doklady,
- c) požadovať, aby výrobky boli označené vhodným upozornením na riziká, ktoré môžu vyplývať z použitia výrobkov,
- d) zakázať dodávku a predaj výrobkov alebo poskytovania služieb (§ 6),
- e) nariadiť účinné a okamžité stiahnutie výrobku z trhu, a ak treba, aj jeho zničenie na náklady kontrolovanej osoby, nariadiť zverejnenie upozornení na riziká výrobkov v prípade ohrozenia života alebo zdravia, alebo majetku spotrebiteľov,
- f) vyhotovovať obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na zdokumentovanie zistených nedostatkov,
- g) vykonávať kontrolné nákupy.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. účinného k 31.12.2014 kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektorát môže uložiť kontrolovanej osobe, ktorá marí, ruší alebo inak sťažuje výkon kontroly, poriadkovú pokutu do 50 000 Sk, a to aj opakovane.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa, keď sa inšpektorát o porušení povinnosti podľa odsekov 1 a 2 dozvedel. Pokutu nemožno uložiť, ak od porušenia povinnosti uplynuli tri roky.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z.z. pokutu nemožno uložiť, ak bola za to isté porušenie povinností uložená podľa iných právnych predpisov.

Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z. pri uložení pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

Podľa § 12 zákona č. 128/2002 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Krajský súd sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu, z ktorého zistil, že prvostupňový správny orgán na základe podnetu spotrebiteľa označeného pod č. P552/2014, ktorý však nie je obsahom administratívneho spisu, a preto sa ani súd s obsahom tohto podnetu nemohol oboznámiť, vykonal u žalobcu dňa 02.07.2014 v sídle žalobcu kontrolu so zameraním na prešetrenie uvedeného podnetu spotrebiteľa. Ako vyplýva zo záznamu z 02.07.2014, žalobca na uvedenej adrese sa nenachádzal, len jeho poštová schránka. Následne prvostupňový správny orgán predvolal žalobcu predvolaním P-552/2014/3365 zo dňa 17.07.2014 k prvostupňovému správnomu orgánu na termíny 18.08.2014, alternatívne na termíny 25.08.2014 v určenú hodinu a súčasne ho vyzval k predloženiu dokladov, ktoré v predvolaní špecifikoval. V predvolaní bol žalobca poučený podľa § 4 ods. 3b a § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 128/2002 Z.z.) a súčasne bol poučený, že v prípade, ak štatutárny orgán žalobcu alebo jeho splnomocnený zástupca sa nedostavia na správny orgán, alebo nepredložia všetky požadované doklady, bude sa toto konanie považovať za marenie výkonu kontroly podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z..

Z obsahu administratívneho spisu je preukázané, že do 18.08.2014 (konkrétne 15.08.2014) sa žalobca k predvolaniu písomne vyjadril, zaslal požadované doklady v zmysle predvolania, súčasne oznámil, že sa na termín určený prvostupňovým správnym orgánom nedostaví z dôvodu zamestnaneckého pomeru v inej spoločnosti, súčasne vyjadril súhlas, aby zápis kontroly o jeho výsledku bol vykonaný prvostupňovým správnym orgánom bez jeho prítomnosti a požiadal o jeho zaslanie na vyjadrenie prostredníctvom mailovej adresy alebo poštou. Súčasťou vyjadrenia žalobcu, ktoré adresoval prvostupňovému správnomu orgánu, je aj žiadosť o presnú špecifikáciu podkladov, ktoré požaduje správny orgán v bode 4 predvolania, v prípade ak doklady, ktoré zaslal správnomu orgánu, nie sú dostatočné. Súčasne uviedol, že v prípade akýchkoľvek ďalších podaní, požiadaviek na podanie vysvetlenia a požiadaviek na predloženie ďalších podkladov, bude maximálne súčinný a uviedol kontaktné údaje, na základe ktorých bude komunikovať so správnym orgánom. Súčasťou tohto podania je okrem požadovaných predložených dokladov aj potvrdenie zamestnávateľa žalobcu o trvaní jeho pracovného pomeru.

Po doručení tohto podania a uplynutí termínov 18.08.2014 a 25.08.2014 prvostupňový správny orgán konštatoval, že sa žalobca nedostavil na vytýčené termíny pojednávania a oznámením o začatí správneho konania č. K/0259/05/2014 zo dňa 29.09.2014 začal voči žalobcovi správne konanie z dôvodu, že zo strany žalobcu nebola správnomu orgánu poskytnutá dostatočná súčinnosť, nakoľko boli správnomu orgánu zaslané len podklady požadované v predvolaní, no nebola zabezpečená osobná účasť konateľa žalobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu, počas výkonu kontroly, čím došlo k nerešpektovaniu oprávnenia Slovenskej obchodnej inšpekcie a inšpektorov požadovať od kontrolovaných osôb súčinnosť a toto konanie kvalifikoval za marenie výkonu kontroly s poukazom na § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z.. Oznámenie o začatí správneho konania bolo žalobcovi doručené 14.10.2014 a k nemu sa vyjadril podaním, ktoré doručil prvostupňovému správnomu orgánu dňa 20.10.2014, v ktorom nesúhlasil so začatím správneho konania, s kvalifikáciou konania žalobcu, že marí výkon úradnej kontroly. Správny orgán súčasne poučil žalobcu, že v konaní ho môže zastúpiť buď štatutárny zástupca alebo zástupca žalobcu ako obchodnej spoločnosti. Poukázal na ust. § 2 ods. 2 a § 13 zákona č. 513/1991 Zb. obchodného zákonníka.

Zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole trhu a vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len zákon č. 128/2002 Z.z.) upravuje s poukazom na § 4 pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie a jej jednotlivých organizačných zložiek. V § 4 ods. 3 písm. b) je upravená kompetencia Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole, ktorou podľa zákona č. 128/2002 Z.z. je upravené oprávnenie požadovať od kontrolovaných

osôb potrebné informácie a doklady. Právom inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie upravené v § 5 zákona č. 128/2002 Z.z. aj v čase vykonania kontroly v ods. 6 písm. c), bolo požadovať od kontrolovaných osôb potrebné doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia.

Úprava § 5 ods. 6 písm. c) bola v uvedenom znení v čase vykonania kontroly ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Zákon č. 128/2002 Z.z. presnú procesnú úpravu postupu a konania striktne neupravuje. V ust. § 12 upravuje, že na konanie podľa zákona č. 128/2002 Z.z. sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, (zákon č. 71/1967 Zb.), pokiaľ však zákon č. 128/2002 Z.z. neustanovuje inak. V § 7 ods. 1 - 4, kde sú upravené práva a povinnosti kontrolovaných osôb, je aplikácia Zákona o správnom konaní vyslovene (v ust. § 7 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z.) vylúčená.

Keďže zákon č. 128/2002 Z.z. až s výnimkami nemá komplexnú úpravu konania a rozhodovania, s výnimkou § 7, odkazuje na procesný predpis, Zákon o správnom konaní, bolo potrebné aj pre konanie a postup správneho orgánu, v preskúmvanej veci, aplikovať ustanovenia Zákona o správnom konaní.

V ust. § 34 je vymedzené dokazovanie, keď zákonodarca za dôkazy vymedzuje najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a obhliadku, § 34 ods. 2, ktoré nasledujúce zákonne ustanovenia bližšie upravujú.

Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, podnetom pre začatie kontroly vo vzťahu k žalobcovi, bolo doručenie spotrebiteľského podnetu č. 552/2014, ktorý však nie je súčasťou administratívneho spisu, ani z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu nie je zrejmé, aké skutočnosti spotrebiteľ vytýka, keď sa obrátil na príslušné zložky štátnej kontroly vnútorného trhu o prešetrenie postupu žalobcu. Z tohto dôvodu krajský súd nemohol vyhodnotiť, aké prostriedky pre prešetrenie postupu mohli správne orgány použiť a vykonať za účelom zabezpečenia vykonania kontroly podľa zákona č. 128/2002 Z.z..

Nebolo ani možné posúdiť, či bolo nevyhnutné a potrebné, aby sa k podnetu spotrebiteľa vyjadril žalobca, teda jeho štatutárny orgán alebo iný splnomocnený zástupca žalobcu osobne. Z tohto dôvodu nebolo možné ani zo strany súdu prešetriť a vyhodnocovať, nakoľko tieto skutočnosti neboli obsahom dôvodov napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, či k prešetreniu podnetu spotrebiteľa, a teda k riadnemu výkonu kontroly bolo nevyhnutne potrebné vyjadrenie žalobcu, jeho osobná účasť alebo účasť jeho konateľa alebo splnomocneného zástupcu, a či takýto postup, ktorý vyžadoval správny orgán, bol potrebný vzhľadom na povahu veci, a či by prispel k jej objasneniu.

Podľa názoru krajského súdu tieto skutočnosti sú východiskom pre posúdenie, či osobná účasť žalobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu v konaní pred správnym orgánom v súvislosti s výkonom kontroly podľa zákona č. 128/2002 Z.z. bola nevyhnutná k riadnemu prešetreniu podnetu spotrebiteľa a vykonaniu kontroly žalobcu podľa zákona č. 128/2002 Z.z..

Z tohto dôvodu súd nemohol vyhodnotiť, či správny orgán dôvodne žiadal osobnú účasť žalobcu pri výkone kontroly alebo jeho zástupcu, osobné vysvetlenia, osobné názory, keď ani v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ani z administratívneho spisu nie je preukázané, ku ktorým konkrétnym skutkovým okolnostiam sa mal žalobca prostredníctvom konateľa alebo splnomocneného zástupcu osobne vyjadriť, a teda nie je preukázané, že listinné dôkazy, ktoré na základe výzvy správneho orgánu žalobca včas správnomu orgánu, podľa jeho požiadaviek, zaslal, sú postačujúce k prešetreniu podnetu spotrebiteľa a výkonu kontroly zo strany prvostupňového správneho orgánu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností potom nie je možné, aby krajský súd prejudiciálne skúmal (bez absencie dôvodov rozhodnutia žalovaného), či osobná účasť konateľa žalobcu alebo jeho zástupcu pre výkon kontroly prvostupňového správneho orgánu a pre riadne preverenie podnetu spotrebiteľa, bola nevyhnutná.

Zákon č. 128/2002 Z.z. upravuje oprávnenému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v § 5 ods. 6 písm. c) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia. Je teda na vóli správneho orgánu, ktorý prešetruje konkrétny podnet, individuálne vyhodnocovať, aké

podklady sú potrebné k tomu, aby riadne bol preverený podnet spotrebiteľa a vykonaná kontrola Slovenskou obchodnou inšpekciou. Pokiaľ správny orgán žiadal od žalobcu písomné podklady a trval na osobnej účasti konateľa žalobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu pred správnym orgánom, de facto žiadal jeho ústne vysvetlenia. Na takýto postup mal právo, avšak iba v prípade, ak by z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že takéto ústne vysvetlenia sú pre objasnenie skutkového stavu veci, a teda riadneho prešetrenia podnetu spotrebiteľa a vykonania riadnej kontroly nevyhnutné a potrebné.

Pokiaľ žalobca na výzvu správneho orgánu riadne a včas reagoval, fakticky sa ospravedlnil z osobnej neúčasti na vytyčených termínoch vykonania kontroly, uviedol dôvody, pre ktoré sa kontroly nezúčastní a prejavil súhlas, aby bola kontrola vykonávaná bez jeho osobnej účasti, tak bez toho, aby boli zrejmé, zo strany žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, skutočnosti, ktoré bolo potrebné zistiť len na základe ústneho vysvetlenia žalobcu, jeho konateľa alebo jeho splnomocneného zástupcu, nebolo potom, v súlade so zásadou hospodárnosti, ale aj účelnosti konania preukázané požadovať osobnú účasť konateľa žalobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu v konaní, keď nebolo preukázané, že podklady, ktoré zaslal, na žiadosť správneho orgánu kontrolovaný subjekt, nie sú postačujúce pre výkon kontroly a vyhodnotenie dôvodnosti, resp. nedôvodnosti podaného podnetu spotrebiteľa, ktorý bol dôvodom pre vykonanie kontroly u žalobcu.

Aj pre konanie podľa č. 128/2002 Z.z. je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb.. Zákon o správnom konaní, ktorý umožňuje, aby konanie prebiehalo písomnou alebo aj ústnou formou. S poukazom na § 21 Zákona o správnom konaní správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci a najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Osobitný zákon, zákon č. 128/2002 Z.z., neupravuje výlučne ústnu formu konania a pojednania veci podľa tohto zákona. Aplikácia ústnej formy konania pred písomnou formou je výlučne na úvahe správneho orgánu. Keďže ústna forma nie je ani obligatórnou formou pre správne konanie ako také, je práve vecou správneho orgánu, či nariadi vo veci ústne pojednávanie, a to vtedy, ak to vyžaduje povaha veci a najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu. Ani žalovaný, ani prvostupňový správny orgán nemali povinnosť nariadiť ústne pojednávanie, iba v prípade, ak by to v súlade s § 21 ods. 1 Zákona o správnom konaní to vyžadovala povaha veci a prispelo to k jej objasneniu. Keďže Zákon o správnom konaní umožňuje tak písomnú ako aj ústnu formu konania, nemožno nariadenie ústneho pojednania aplikovať v každej veci absolútne ale iba v prípadoch naplnenia ust. § 21 ods. 1 Zákona o správnom konaní, teda ak to vyžaduje povaha veci a ústne pojednávanie prispeje k jej objasneniu.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného ale ani z obsahu administratívneho spisu, v ktorom nie je prešetrovaný podnet spotrebiteľa, skutočnosť, že žalobca vykonáva predaj výrobkov prostredníctvom internetového obchodu, teda písomnou formou nie osobným kontaktom so spotrebiteľom, nie je zrejmé ani súdu, aké ústne vysvetlenia požadoval správny orgán od žalobcu, keď trval na osobnej účasti konateľa žalobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu. Za takýchto skutkových okolností sa javí krajskému súdu postup správneho orgánu za nedôvodný, ktorý nejaví znaky objektívnosti a ani účelnosti postupu správneho orgánu, keď v konaní nebolo preukázané, aké konkrétne vysvetlenia, vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy, od žalobcu správny orgán požaduje. Nebolo preukázané, že požadovanie týchto informácií je možné zabezpečiť iba ústnou formou a nie písomnou komunikáciou alebo zaslaním písomných dôkazov, keď ani z obsahu administratívneho spisu nie je v žiadnom ohľade spochybnené tvrdenie žalobcu, že osobná účasť žalobcu, jeho konateľa alebo splnomocneného zástupcu, sa vyžadovala iba preto, aby bol osobne prítomný pri vypracovaní inšpekčného záznamu, teda len na jeho vyjadrenie sa k jeho obsahu a podpis. Navyše žalobca oznámil správny orgán, že sa po zaslaní inšpekčného záznamu k jeho obsahu písomne, či už mailom alebo poštou, vyjadrí.

Krajský súd dospel k záveru, že postup, ktorý zvolil správny orgán a vyžadoval jeho plnenie od kontrolovaného subjektu, nie je v súlade so zásadami dobrej verejnej správy, naplňa znaky formalizmu a v konečnom dôsledku nevychádza z objektívnych skutočností a objektívnej premisy, na základe ktorej by správny orgán mal mandát k realizácii tohto postupu, v posudzovanej veci.

Krajský súd dospel k záveru, že nebolo v konaní preukázané, že žalobca marí výkon kontroly a z tohto dôvodu neboli splnené podmienky pre uloženie pokuty podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z., keď žalovaný v dôvodoch rozhodnutia nepreukázal, že osobná účasť žalobcu alebo jeho zástupcu bola nevyhnutná pre riadne objasnenie podnetu spotrebiteľa, preto boli splnené podmienky pre zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p.

Naviac sa krajský súd stotožnil aj s názorom žalobcu, že v súlade s kritériami vymedzenými v § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z., tak prvostupňový správny orgán, ani žalovaný pokutu nezdôvodnil, keď len uviedol všeobecné kritériá, fakticky opisom ustanovení zákona, avšak nevyhodnocoval konkrétny postup žalovanému vo väzbe na vyhodnotenie každého z kritérií vymedzeného v § 9 ods. 2 (závažnosť, spôsob, čas trvania, na následky protiprávneho konania). Pokiaľ žalovaný uložil pokutu žalobcovi za čas trvania protiprávneho konania od 25.08.2014 až do súčasnosti, tak takéto vymedzenie trvania protiprávneho konania nemá oporu v obsahu administratívneho spisu, keď za marenie výkonu kontroly bolo možné, v danom prípade, považovať len osobnú neúčast' žalobcu, jeho konateľa alebo splnomocneného zástupcu pred prvostupňovým správnym orgánom, a to dňa 18.08.2014 a 25.08.2014 v určenú časovú hodinu. Pritom ani z predvolania prvostupňového správného orgánu zo 17.07.2014, ani z iných skutočností, ktoré by boli obsahom administratívneho spisu, nevyplýva, že povinnosť dostaviť sa pred správny orgán, okrem uvedených dní na predvolaní, mal žalobca aj iné dni (po týchto dňoch). Preto nemožno akceptovať tvrdenie žalovaného v dôvodoch rozhodnutia, v časti zdôvodnenia uloženej pokuty, ktorý konštatuje čas trvania protiprávneho konania až po súčasnosť.

Pri rozhodnutí, ktorým správny orgán ukladá pokuty, ktoré vydáva na základe povolenej voľnej úvahy v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súd preskúmava iba, či rozhodovanie správného orgánu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, neposudzuje účelnosť a vhodnosť správného rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Z týchto hľadísk je kompetentný správny súd preskúmať napadnuté rozhodnutie, pokiaľ v rozhodnutí správného orgánu je určité a zrozumiteľné, v súlade so zákonnými kritériami, teda § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z., pokuta zdôvodnená. Ako už krajský súd v tomto rozhodnutí konštatoval, podľa jeho názoru v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia, absentuje konkrétna správna úvaha žalovaného, ktorý by zdôvodnil posudzovanú individuálnu vec, vo väzbe na jednotlivé kritériá vymedzené pre ukladanie pokuty v § 9 ods. 5, keď tieto kritériá síce uviedol v dôvodoch rozhodnutia, avšak všeobecne, nie vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu, naviac pri čase trvania uviedol žalovaný kritérium ako nesúladne s obsahom administratívneho spisu, keď konštatoval, že čas trvania protiprávneho konania je až po súčasnosť.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je súladné so zákonom aj z dôvodu, že rozhodnutie o výške uloženej pokuty nie je riadne zdôvodnené, preto boli splnené zákonné podmienky na zrušenie rozhodnutia z dôvodov § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p..

Pokiaľ žalobca tvrdil, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné aj pre nezrozumiteľnosť výrokovej časti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, krajský súd sa s týmto názorom nestotožnil, keď vo výrokovej časti žalobca považuje za porušenie § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. nedostavenie sa účastníka konania alebo jeho splnomocneného zástupcu pred správny orgán dňa 18.08.2014 alebo dňa 25.08.2014. Vo formulácii výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, s ktorou sa stotožnil aj žalovaný, nezistil krajský súd rozpor so zákonom a nestotožnil sa s názorom, že výrok prvostupňového správného rozhodnutia nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný. Krajský súd sa nestotožnil ani s názorom, že by napadnuté rozhodnutie bolo nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, keď žalobca tvrdil rozpor vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a dôvodoch rozhodnutia, a to vo vymedzení času trvania protiprávneho konania.

I keď toto vymedzenie časového trvania protiprávneho konania je odlišné od výrokovej časti rozhodnutia, tento výrok však korešponduje s ostatnými dôvodmi rozhodnutia a je v súlade s ostatnými dôvodmi rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia. K zmätočnosti vymedzenia času trvania protiprávneho konania, ktorá bola vymedzená v časti odôvodnenia, ktoré sa týka odôvodnenia výšky uloženej pokuty, sa už krajský súd vyjadroval v tomto rozhodnutí vyššie, a táto zmätočnosť má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia, avšak len z dôvodov nedostatočného zdôvodnenia pokuty v zmysle kritérií § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z..

Žalobca mal v konaní úspech, pri aplikácii § 250k ods. 1 O.s.p. mu vzniká právo na náhradu trov konania. Žalobca si v konaní uplatnil trovy konania prostredníctvom právneho zástupcu v žalobe zo dňa 28.08.2015, celkom vo výške 167,71 Eur, za dva úkony právnej služby - prevzatie veci vo výške 61,49 Eur + 8,39 režijný paušál, spracovanie žaloby vo výške 61,49 Eur + 8,39 režijný paušál, DPH vo výške 27,95 Eur. Súčasne si uplatnil náhradu súdneho poplatku vo výške 70,- Eur.

Aplikujúc vyššie citované zákonné ustanovenie, súd priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 167,71 Eur. Tieto pozostávajú z odmeny za úkony:

- prevzatie zastúpenia vo výške 61,49 Eur + režijný paušál 8,39 Eur = 69,88 Eur,

- podanie žaloby vo výške 61,49 Eur + režijný paušál 8,39 Eur = 69,88 Eur,

a to v zmysle § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb,

- 20 % DPH vo výške 27,95 Eur.

Celkom krajský súd zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 167,71 Eur.

Súd priznal žalobcovi aj náhradu trov konania za súdny poplatok za žalobu vo výške 70,- Eur, pričom poplatková povinnosť na jeho úhradu vznikla žalobcovi podaním žaloby (§ 5 ods. 1, písm. a) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s položkou č. 10 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov). Keďže súdny poplatok doposiaľ nebol uhradený, bude táto povinnosť žalobcovi uložená samostatným uznesením. Hoci súdny poplatok nebol ku dňu vyhlásenia rozsudku zaplatený, bolo potrebné rozhodnúť aj o náhrade týchto trov konania, nakoľko tieto žalobcovi zaplatením súdneho poplatku vzniknú.

Trovy konania celkom vo výške 237,71 Eur (167,71 Eur + 70,- Eur) je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Viciana, advokáta, so sídlom v W., do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, podľa § 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

V Žiline, dňa 21. júna 2016
JUDr. Erika Čanádyová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Miriama Talapková